

Alle voksne kan tolerere, at en spæd undersøger næse, øjne, mund og ører, men så snart det drejer sig om bryst, mave, lår og skød, kommer tabuforestillingerne ind, og barnet bliver af de fleste forældre hindret i deres undersøgelse. Men barnet er ligeglad med, hvad kropsdelen hedder, det er den voksnes indstilling til tabuområder, der selv i dette stadie af barnets liv bliver til fyområder.

Børn skal ikke være ret gamle for at registrere, at deres opførsel over for den voksne er uønsket, men det er ikke ensbetydende med manglende interesse fra barnets side fremover, blot vil det forsøge at skjule den uønskede opførsel, og såfremt det bliver grebet på fersk gerning, afstedkommer dette en skyldfølelse, som kan sætte sine spor resten af livet.

Hvis forældre i hver ny situation greb sig selv i bare at afvise barnet og tænkte på, hvorfor de ikke tillader undersøgelse af hele kroppen, tror vi, at de fleste vil give os ret, når vi påstår, at mange fordomme kan man komme til livs på dette område, ved for sig selv at gennemgå tabuområderne fra sin egen barndom og derefter forsøge at overvinde dem. Hvis man på den måde kan hjælpe sine egne børn til en naturlig indstilling til nøgenhed og senere kropsbevidsthed, tror vi, det også vil være meget nemmere at være åben og ærlig, når den alder melder sig, hvor børnene begynder at spørge om kroppens forskellige funktioner, kønsdelene inklusive. Vi mener også, at det foruden at give børnene et naturligt forhold til disse ting kan hjælpe forældrene ud af den